

koniecz mola, na czym by wona do Wje-
noszje zwynowacz dyrbiła.

Alle to je sawedna kezariska Wuczba. So
Prjedarej spowedacz, to je, schitke Rjechi
wurachnowacz a so jich wusnac, neje tebi
Boh kasat. A hacz ty runje nekafany nje-
kotre twojich Rjechow prajicz zyl, (pschetoz
schitke wedzicz a je spowedacz, je nemozna
Wjez) da sebi ty tola nedyrbisch myslicz,
jako by tebi Boh tehodla Wodawanje Rje-
chow dacz zyl, dokelz je Duchomuemu sjewit
sy. Alle dyz jeno so jich we twojej Wutro-
bi wusnajesch, a Roskacze a Wjeru masch,
a to spowednemu Wotzej sjewisch, da mo-
zesch Wodaczje Rjechow dostacz.

To je pak pjejnje a sdobnje, so so mlody
Lud predy roswuczi, predy hacz kBozemu
Blidu dze, ale tehodla netrebaju so schitke
Rjechi wupowedacz. A to Roswuczenje dyr-
bja czinicz Duchomni a Schrybarjo, Man
a Macz a tehorunja Barschony. Wono dyr-
bi so jim prawje pschifasacz, kak so pschi-
tym sadzerzecz maju, so dyrbja Bohu nebe-
skemu Wotzej sWutrobu Rjechi posnac, a
so Wodacza tychsamych psches Krystusa
troschtowacz. A potom moza so woni tez
swojemu lubemu spowednemu Wotzej spo-
wedacz, ja Wodaczje Rjechow we Krystu-
wym Mienj prosyecz, na to Wotwjasanje
nuternje posluchacz, a jo tak horjewfacz,
jako by jo Jesus Krystus sam ryczat, pschi-
tym tez kroblicje ladacz, so bychy to sewschej
Swjernoszju, a niz po Waschnju, czinili,
a so bychy so dale Rjechow ladali a papli.

Dzejz ta Swjernosz je, tam tez dyrbi Po-
lsepchowanje Ziwenja, kajz pola
Rjeschnizy, bycz. Njetk je twoja Wutroba
tajka, so te ste Skutki hidzi, a ze so jich wo-
stajicz: Ladaj pak, so by ty na to Mjesto
dobre Skutki czinit, kajz sy predy ste czinit.
Alle tu so saso na Redzbu smi, so by sebi

nemyslit, jako by tebi Boh twojeho Wo-
broczenja dla te Rjechi wodal.

Wodaczje tych Rjechow sy ty samolutzy
psches Wjeru do Krysta dostal, dokelz so stej
Zonskej knemu namakal sy, swutrobnym
Dowjerenjom, so je won twoje Rjechi preicz
wsat, a sa te same na Rschizu dosz czinit.

Swutrobu dyrbisch ty so jemu dzakowacz,
so je won tebe tak lubowal, a tebi twoje Rje-
chi wodal. Pschetoz to skoro kojzdeho Szlo-
weka Waschnje sobu pschineše, so won teho
lubuje, kotryz jemu Dobrotu wopokasal je,
runje kajz won temu dobry neje, kiz jemu
njeshto napschecziwo czinit je. Tehodla dyr-
bi Schiman sam wotmolwicz, jako jeho
Krystus we Pschirunanju wot dweju Dolz-
nikow praschal bje: Kotremuz najwja-
zy spusczene je, ton budze najbole
lubowacz.

Schtuz da newjeri, so jemu Boh sMady
schitke Rjechi wodal, a tu Schtrasu tych
Rjechow, tu wjecznu Ssmerecz, wutupil je;
ton derje budze sCrtom prajicz: So Boh a
lubuje, ale možno neje, so by jemu to wot
Wutroby schlo.

II. Tehodla sudzi ton Knes tudy bes tymaj
dwjemaj, bes tej khudej Rjeschnizy, a bes
tym na Sdacze swjatym Pharisejskim,
swojim Hospodarjom, jara renje: Komuz
je wele schenkowane, ton wele lu-
buje. A potom wulozi won to wot teje
Rjeschnizy: Ta Zonska je wele lubo-
wata. To wopokaze won sjeje Skutkow,
dokelz bjesche wona jeho Nobj se swojimi
Ssylsami maczala, a je se swojimi Losami
trjela, wokoschata a sdrobej Wodu zalbo-
wata. Wot Schimana prasi won pak, ty
me nejsy lubowal, pschetoz to mi ty nejsy
czinit, schtoz ta Zonska. Kajke budze pak
Wobsanknenje stebo scheho pschindz? To,
kotrež ton Knes skrotkim praji: Ja praju